

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม
เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

มีกฎระเบียบกันบ้าง

ถ้าผาแดง พร้อมบรรดาศรัทธาทั้งหลาย ถวายทองคำ ๒ กิโล ๓๒ บาท ดอลลาร์ ๒,๕๖๘ ดอลลาร์ เงินสด ๑๐๐,๐๐๐ บาท ธรรมลี วัดถ้าผาแดง ถวายเพิ่มเติม อีก ดอลลาร์ ๗๕ ดอลลาร์ เงินสดอีก ๔๐,๐๐๐ บาท สาธุ (สาธุ) แล้วไปบอกธรรมลีหา มาอีก มันต้องอย่างงั้นซิ ทองคำเข้านี้ได้ ๒ กิโล ๔๗ บาท ๒๘ สตางค์ ทองคำหลังจาก มอบแล้วนั้นเวลานี้ได้ ๖๒ กิโล ๑๑ บาท ๒๖ สตางค์ ทองคำที่เราเหลืออยู่แต่ก่อนซึ่งยัง หลอมไม่ทันเข้าคลังหลวงนั้น มันเหลืออยู่ ๓๑ กิโล พอตีทองคำได้ ๖๒ กิโล ก็เท่ากับ เราได้อีก ๖๑ กิโล คือเรามีอยู่แล้ว ๖๑ กิโล บวกกับที่ได้มาใหม่ตอนมากรุงเทพฯ คราว นี้ก็เป็น ๓๑ กิโล ๓๑ ๓๑ มันก็เป็น ๖๒ ใช้ใหม่ละ นั่นแหละพอดี มาคราวนี้ได้ ๓๑ กิโล กับทองคำที่เรามีอยู่หลอมไม่ทันเก็บไว้ในวันบวกันเข้าอีก อันนั้น ๓๑ กิโล เหมือนกัน มาบวกกับอันนี้อีก ๓๑ กิโล เป็น ๖๒ กิโล ๑๑ บาท ๒๖ สตางค์ กรุณา อนุโมทนาทั่วหน้ากัน ไปหาใหม่

ตะกั้นนี้ลูกศิษย์ลูกหาขุ่น หลวงตาจะลงมากรุงเทพฯ ในพรรษานี้ หรือเร็ว ๆ นี้ ไหม มาถามเรา จะมากรุงเทพฯ ในพรรษานี้หรือเร็ว ๆ ไหม ว่างั้น คนกำลังหาทางออก อยู่ ก็บอกไปหาทองคำมาเร็ว ๆ ซิ ได้ทองคำมาเร็วเราจะมาเร็วที่สุด เจียบเลย นั้น ถ้า เราได้ทองคำเร็วเราจะมาเร็ว เราว่างั้น เลยเจียบ หายไปไหนไม่รู้

เมื่อวานนี้เรารู้สึกไม่สบายใจนะ คนจำนวนมากมาเที่ยวมาทั่วประเทศไทย เข้ามา รวมกันกับพิธี เรียกว่าฉลองแรงงานก็ไม่ผิดเมื่อวานนี้ คนจำนวนมากเต็ม เราก็ตั้งใจจะ สงเคราะห์คนที่ไม่ค่อยเข้าใจกับศีลกับธรรมเท่าที่ควร และไม่เข้าใจเลยมีมาก ส่วนผู้ที่ เข้าใจมีน้อยทีเดียว เราก็ตั้งใจจะสงเคราะห์ตามโอกาสอันเหมาะสม พอไปถึงที่นี่คนมัน มามากต่อมาก มันไม่รู้ภาษาภาษา กัน รถจำนวนมาก คนจำนวนมาก เสียงอึกทึก ครึกโครมในวงสนามหลวงก็มากพอแล้วเสียง แล้วขบวนแห่อีกรอบด้าน แห่ตลอดเวลา

สุดท้ายเลยเทศน์ไปไม่ได้นะเมื่อวานนี้ พุดสะปะสะปะ ไม่ได้นานนัก มันไปไม่ ไหว มันมากระเทือนหัวใจ ตกลงเลยไม่ได้เรื่อง ที่นี้ลูกศิษย์จะถอดเทปมันนี้ออก ถอด หาอะไรเราว้างี้ ก็เรียกว่าไม่ให้ออด คือเทศน์กันวันนี้ไม่ได้หน้าได้หลังอะไรเลย เจอ ตั้งแต่สิ่งที่กระทบกระเทือน ตั้งแต่ก่อนจะเทศน์เสียงก็ลั่นอยู่แล้ว จนถึงกับเราพูดว่า มันจะเทศน์ไปได้หรือเป็นอย่างนี้ เราก็เตือนให้เขาพากันสงบบ้าง พอเริ่มเทศน์เอาที่นี้

ขบวนแห่มาจากทางไหนรอบนั้น แล้วแห่วนไปเวียนมา คณะนี้มาคณะนั้นไป เทศน์ไป เทศน์มาไปไม่ไหวเลยหยุด

ตั้งแต่เทศน์ช่วยชาติบ้านเมืองมาได้ ๕ ปีกว่าก็มาเป็นที่สนามหลวงเมื่อวานนี้ ซึ่งคนมาจำนวนมาก มาทุกแห่งทุกหนไม่รู้เรื่องรู้ราวก็มีมาก เลยทำให้เสีย การสงเคราะห์สงหาในธรรมเรียกว่าไม่มีความหมายเลยเมื่อวานนี้ นี่ก็เป็นกฎระเบียบอันหนึ่งของชาติไทยเรา ซึ่งควรจะพิจารณาให้ทั่วถึงกัน โดยที่เราปกติก็มีกฎหมายบ้านเมืองเป็นชื่อเป็นแปอยู่แล้ว แล้วสองมีพุทธศาสนาซึ่งเป็นกฎระเบียบอันดีงาม ซึ่งเราก็ปฏิบัติมาบ้างพอประมาณ ทั้งสองนี้เป็นกฎระเบียบอันดีงามของมนุษย์เรา ควรที่จะนำมาปฏิบัติ

เฉพาะอย่างงานเมื่อวานนี้เห็นอย่างชัดเจนว่า ไม่มีกฎไม่มีระเบียบอะไรเลย คนมากต่อมาก ถ้าหากว่ามีแล้วเมื่อประกาศลั่นขึ้นไป หรือออกทางหนังสือพิมพ์ ออกทางด้านใดก็ตามให้ทราบเรื่องราวว่าพิธีนี้มีอะไร ๆ บ้าง คอยสังเกตและปฏิบัติตามข้อประกาศนั้น เรื่องราวก็จะสงบเรียบร้อย อย่างเมื่อวานนี้จะได้ฟังเทศนาว่าการพอสมควร แต่ล้มเหลวไปเลยเมื่อวานนี้ เพราะไม่มีกฎระเบียบนั้นแหละ ความไม่มีกฎระเบียบและไปทำลายเสียหมดเลย เราจะไปตำหนิใครไม่ได้นะคนทั่วประเทศไทย และไม่รู้อิโหน้อเหน่นนั้นมากที่สุดเลย มาด้วยความคึกความคะนอง โดยถึงงานนี้เป็นจุดศูนย์กลางที่จะเกิดความรื่นเริงบันเทิงขึ้นในใจ และทวีรุนแรง ต่างแห่งต่างสถานที่ต่างบุคคลรวมเป็นความเห็นอันเดียวกัน มามันถึงเสียงลั่นไปหมดเมื่อวานนี้ เลยเทศนาไม่ได้เรื่อง

ด้วยเหตุนี้ลูกศิษย์เขาวางจะถอดเทป เราบอกถอดไปหาประโยชน์อะไร เราเป็นคนเทศน์เอง ผลมากน้อยได้หรือไม่ได้เราก็รู้อเอง เราก็บอกว่าไม่ถอดแหละ นี่ละพี่น้องทั้งหลายควรพิจารณาด้วยดี เช่นอย่างงานใหญ่ ๆ อย่างนี้ ควรจะได้กฎระเบียบอันดีงามมาประดับประดางานของเรา จะเป็นที่สวยงามมากนะ อย่างเมื่อวานนี้พอประกาศขึ้นว่าท่านจะเทศน์เท่านั้น จะสงบเรียบร้อย เรื่องราวอะไร ๆ นี่สงบหมด เพราะเรื่องของโลกสงสารที่เราเคยคึกเคยคะนองนั้น เป็นมานานแสนนานตั้งแต่อ่อนแต่โตแล้วมาระงับอาการวุ่นวายที่จะทำลายความดีงามทั้งหลาย หรือศีลธรรม เฉพาะอย่างยิ่งการฟังธรรมให้เสียไป

เราควรจะพิจารณาเป็นอย่างมาก ในเวลาเช่นนั้นต้องสงบกัน ทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อยมีกฎมีระเบียบ ประกาศลั่นกันทีเดียวเท่านั้นจะสงบไปหมด นี้เรียกว่าบ้านเมืองมีชื่อมีแป มีกฎมีระเบียบ มันไม่มีตั้งแต่ความคึกความคะนองอย่างเดียว อันนี้ไม่มีกฎกฎก็กดหัวคนลง มีแต่กดหัวคนลง ไม่ใช่กฎข้อบังคับที่จะทำคนให้ดี มีแต่กดหัวคนลงให้สู่ทางต่ำ อย่างเมื่อวานเราไม่ตำหนิ แต่เราในฐานะเป็นครูเป็นอาจารย์ที่ควรจะสอน

บรรดาพี่น้องลูกหลานทั้งหลายเราก็สอนได้เต็มที่ เราจึงสอนตั้งที่วันนี้แหละ ต่อไปให้พากันระมัดระวังพิจารณา

ในงานใด ๆ ก็ดีที่มีพระศาสนา เฉพาะอย่างยิ่งเวลาพระท่านเทศน์ควรสงบกาย วาจา ความคึกคะนองทั้งหมด แล้วเปิดใจไว้คอยฟัง เปิดหูคอยฟัง ท่านแสดงอะไร ๆ นำธรรมนั้นเข้ามาสู่จิตใจ แล้วนำธรรมออกจิตใจไปประพฤติปฏิบัติตัวในหน้าที่การงานทุกอย่าง จะเป็นผลดีงามไปโดยลำดับหลังจากเราได้ฟังธรรมอันถูกต้องดีงามผ่านไปแล้ว นี้ไม่ได้เรื่องอะไรเมื่อวาน เราจะไปตำหนิใครก็ได้ ก็คนทั่วประเทศไทย เขาก็ไม่รู้เรื่องราวอะไร เสียงอีกทีก็อยู่ในบริเวณสนามหลวงนั้นก็อีกทีก็พอแล้ว นอกจากนั้นออกแห่กองชบวนไหนก็ไม่รู้ ไหลมาเลย

นี่มันเป็นกองชบวนแห่มาตั้งแต่นั้นแหละ อาจจะมีเขาเรียนมาตั้งแต่สมัยนั้นท่านเจ้าคุณอุบาลี ฟังพูดนิทานย่อให้ฟัง พวกนี้ไม่เคยได้ฟัง ใครไม่มีวาสนาไม่ได้ฟังนะ นิทานที่เราจะพูดต่อไปนี้ ใครต้องเสียดายเจ้าของ ประกาศขึ้นมาว่ามีวาสนาใหม่ ถ้ามีวาสนาเราจะเล่าให้ฟัง ไม่มีวาสนาเราจะไม่เล่า เพราะนิทานนี้เป็นนิทานสำคัญมาก มีวาสนาใหม่ ถ้าไม่มีเราไม่พูด (มีเจ้าคะ) ที่นี่เราพูดให้พวกมีวาสนาฟังนะ ท่านเจ้าคุณอุบาลี ท่านฉลองพระงามที่ลพบุรี จนกระทั่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๖ ก็เสด็จไปในงานท่านเจ้าคุณอุบาลี นั่งห้อมล้อมเจ้าคุณอุบาลีอยู่

ที่นี้พวกอย่างเมื่อวานนี้ ฟังเอาว่าพวกเมื่อวานนี้แห่กันแห่มาเรื่อย ๆ ไม่ฟังหน้าฟังหลังอะไรเลย ผ่านเข้ามานี่ ๆ เขาแห่บังไฟ อะไรหลายอย่าง แห่งานฉลองพระงาม ที่นี้เวลาเขาเข็งเขาฟ้อน มันมีคำย่อ ๆ คำเพลง เป็นบทเพลงย่อ ๆ พูดพร้อมกัน ๆ เป็นระยะ ๆ พวกนี้เจ้าขุนมูลนายเขาก็นั่งอยู่กับท่านเจ้าคุณอุบาลี พวกนี้ก็แห่มาฟังนะคำที่เขาแห่เขาฟ้อน มันไม่มีนะภาคกลางเรา ฟัง คำพูดเขาจะขึ้นพร้อมกัน ขึ้นก็จะซี บ่ขึ้นก็จะซี เข้าใจไหม แห่ไป

มันว่าอะไรถึงว่าอย่างนั้น อู๊ย อย่าให้พูดเลยก็บอกแล้วเรื่องสะเปะสะปะ มันไม่เป็นสิริมงคลไม่ไพเราะเพราะเพราะหู เขาก็อยากฟัง ว่าอย่างนี้มันหมายความว่าไง นั่นแหละไม่อยากจะพูด ท่านเจ้าคุณอุบาลี ผู้ไม่อยากจะพูดไม่อยากจะพูด แต่ผู้อยากฟังอยากฟัง แล้วจะปิดทุกสิ่งทุกอย่างได้ไหม จะแสดงอากัปกิริยาที่เป็นความเสียไม่พอใจได้ไหม อันนี้กิริยาเขาพูดเล่น แต่ผู้ฟังอาจเสียใจได้ กระทบกระเทือนได้ บอกว่าพอใจหมด อยากฟังตั้งแต่ความหมายที่เขาพูดนี้เท่านั้นเออถ้ามันจะพูดให้ฟัง ขึ้นก็จะเย็ด ไม่ขึ้นก็จะเย็ด หายไปหมดเลย ล้มทั้งหายไปเลย พวกนี้มันไม่หวังขาดทุน มันจะเอากำไรทั้งนั้น ขึ้นก็จะเย็ด ไม่ขึ้นก็จะเย็ด พวกนี้เสียงลั่นไปเลย พวกมีวาสนาเข้าใจหรือยัง จบแล้ว พอ

เมื่อเข้านี้พูดถึงเรื่องกฎระเบียบอันดีงามประจำชาวพุทธเรา ที่มีอยู่ประจำในงานต่าง ๆ ควรจะมีกฎระเบียบอันดีงาม อย่างเมื่อวานนี้ไม่ได้เรื่องแหละ เราจึงนำนี้มาเตือนพี่น้องทั้งหลาย เทศน์เมื่อวานนี้ไม่ได้เรื่อง จึงไม่ให้เขาถอดเทปเลย นี่ละเป็นครั้งแรกเลยที่เราเทศน์ ๕ ปี สอนประชาชนทั่วประเทศไทย สนามหลวงก็เป็นเยี่ยมมาแล้ว หนหนึ่งเรื่องความสงบเรียบร้อย คราวนี้เลยกลายเป็นเลวไปเลย ลบหมดเลย นี่เสีย

นี่เวลาหลวงตากลับ ไปบ้านไปเรือนแล้วก็ให้ต่างหน้าต่างตาต่างเสาะแสวงหาสมบัติเงินทองข้าวของของเราไว้ เพื่อคลังหลวงที่เป็นหัวใจของชาติเราโดยสม่าเสมอไปนะ สำหรับหลวงตานี้ไปทางนั้นไปทางนี้เพื่อผลประโยชน์แก่ชาติไทยของเรานั้นแหละ นี่โอกาสพอเหมาะพอสมก็จะต้องกลับมาที่นี่ เรากะไว้ว่าทองคำประมาณวันที่ ๑๒ ผ่านไปแล้ว สิงหา นั่นกะว่าจะกลับมามอบทองคำอีกวาระหนึ่ง ทองคำนี้คงไม่ต่ำกว่า ๕๐๐ กิโล แต่เรากะเอาไว้ว่าให้ได้มากกว่านั้นคราวนี้ เพื่อเราจะได้ก้าวข้างหน้าเบาไป คือข้างหน้าวาระสุดท้ายหนักมากนะ ทองคำน้ำหนักตั้ง ๓ ตันกว่า คราวนี้จึงแบ่งแบกกันในระย่วันที่ ๑๒ ผ่านไปนี้ นี่พักหนึ่ง

จากนี้ก็ก้าวนี้เป็นก้าวสุดท้ายของพวกเรา ที่ว่าทองคำยังเหลือเล็กน้อย ให้ท่านทั้งหลายฟังเพื่อเราทุกคน เพราะชาติเป็นของเรา ความบกพร่องเป็นของเรา แล้วเวลานี้ทองคำชาติอยู่เท่านั้นเท่านี้ ก็เท่ากับเราชาติทองคำอยู่ทุกคน หรือว่าถ้าเป็นคนขาดบาทขาดตัง ก็เท่ากับว่าตั้งแต่หลวงตาบ่วงไปขาดบาทขาดตังด้วยกันทุกคน เราจะพยายามหาทองคำให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยตามที่เราต้องการ จะได้เป็นคนไม่ขาดบาทขาดตัง เต็มเม็ดเต็มหน่วย เต็มบาทเต็มตังทุกคน ๆ นะ คือทองคำยังงี้ก็ขอให้ได้ในวาระสุดท้าย บรรดาลูกศิษย์ลูกหาก็ได้พูดออกมาแล้วด้วยความมั่นใจ อาจจะเห็นว่าหลวงตานี้ตะเกียกตะกายแทบล้มแทบตายมานานแล้ว แล้วก็เกิดความสงสาร จะรวมหัวกัน อย่างนั้นเราก็แน่ใจว่าเป็นไปอย่างนั้นได้นะ

นี่ทราบว่าจะพยายามให้ครบในปี ๒๕๕๖ เดือนธันวาคม จะรวมหัวกันทั่วประเทศเลย ให้ได้ทองคำที่น้ำหนักขาดอยู่เวลานี้ ๓ ตันกว่า ให้ได้เต็ม ๓ ตันกว่านี้ได้หมดแล้วก็ เป็น ๑๐ ตัน เป็นที่พอใจ หลวงตาก็เป็นอันว่าล้มเลิกไปเลย จะว่าล้มทั้งหงายก็ได้ นะ เพราะหลวงตานี้มีแต่ใจเท่านั้นที่เป็นกำลังสำคัญ ๆ พาดิตพาดินเวลานี้สำหรับสังขารร่างกายไม่ค่อยเป็นท่าเป็นทาง มันวิงมันเวียน มันโอนมันเอนไปได้ทุกแบบนั้นละ ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้คิดนะ ก่อนเข้าพรรษานี้คงจะได้ลงมาอีกอยู่นั้นแหละ อันนี้ไม่มีอะไรลงมาธรรมดาภิการงานเล็กน้อย ไม่ได้ตั้งหน้าตั้งตามาในงานจริง ๆ เช่น วันที่ ๑๒ ผ่านไปแล้วนั้นตั้งหน้าตั้งตามาจริง ๆ มาก่อนพรรษานี้มาธรรมดาที่เคยมา

แล้วเวลากลับไปบ้านไปเรือน ก็ให้พากันตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติหน้าที่การงานของตน สิ่งใดจะเป็นความเสื่อมเสียแก่ตนและส่วนรวม ตลอดประเทศชาติของเราแล้ว ให้พากันระมัดระวังเอาอย่างมากระนะ พวกการพนันขึ้นต่อเมืองไทยเรานี้มันสมองการพนันทั้งนั้น อันนี้เราอ่อนใจมากระนะ เออะอะมีแต่การพนัน ทั้ง ๆ ที่มันเป็นภัยต่อตัวเราเอง และส่วนรวมตลอดสังคมทั่ว ๆ ไป มีแต่สังคมการพนัน ใช้ไม่ได้เลย สำคัญมากก็คือ ยาเสพติด ยาเสพติดนี้เป็นโทษร้ายแรง ขนาดประหารคนทั้งชาติให้ล้มจมลงได้ ทั้ง ๆ ที่มีลมหายใจอยู่โดยไม่ต้องสงสัย จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายคิดให้ดีนะ

ที่ท่านนายกา ท่านนำพวกเราอยู่เวลานี้ นั้น ทางด้านอรรถด้านธรรมก็หาที่ต้องดิท่านไม่ได้ เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เป็นมหากภัยอย่างมากต่อชาติไทยของเรา ถ้าไม่มีผู้มาแก้ไขปราบปรามแล้วจะจมไปหมดทั้งประเทศ เอาธรรมออกทางพิจารณาดู ก็ไม่มีอะไรตำหนิตาน เช่นว่าท่านโหดร้ายทารุณ ฆ่าบ้าง จะประหารชีวิตบ้าง เขาประหารชีวิตคนทั้งประเทศด้วยยาเสพติดอันไหนมีน้ำหนัก มีโทษมากน้อยต่างกัน ขอให้ท่านทั้งหลายพิจารณา นี่คือการพิจารณาโดยธรรม การทำลายหรือการประหารชีวิตของคนเป็นรายบุคคล ๆ ไป ที่จะทำลายชาติบ้านเมืองให้ล้มจมทั้งประเทศนี้ ก็กับการปล่อยวางให้ เป็นไปตามมนุษยชน ให้เป็นไปตามใจของพวกนี้ แล้วจะสังหารชาติไทยของเราให้จมหมดเลย พิจารณาซิ แล้วอะไรมีน้ำหนักมาก

การปราบปรามผู้ผิด ฟังซิ ปราบปรามผู้ผิด ไม่ใช่ทำผู้ถูก ทำผู้ผิดต่างหาก เสียหายไปที่ไหน หลักธรรมหลักวินัยก็มีเป็นเครื่องประกันตัวไว้แล้วแต่ครั้งพระพุทธเจ้าของเรา ปรับอาบัติโทษแก่ผู้ทำผิดหนักเบาตามน้อยเป็นลำดับ ๆ ถึงคอขาดเลยก็มี เช่นตัดสินเป็นปราชิก นี่เรียกว่าคอขาด ประหารชีวิตไปเลย ลดลงมาก็ปรับโทษ ตัดคุก ตัดตาราง อันนี้ปรับอาบัติลดกันลงมา ๆ เป็นลำดับลำดับ นี่ก็คือศาสนา กฎเกณฑ์ของศาสนา รักษาคนให้มีคุณค่า พระให้มีคุณค่า งามตางามใจตัวเองและประชาชนทั่ว ๆ ไป จึงมีไว้เป็นประจำ มีพระวินัยเป็นข้อบังคับ ใครผิดปรับโทษ ๆ

เราจะว่าพระพุทธเจ้าโหดร้ายได้ยังไง ก็พระองค์วางด้วยความถูกต้อง นี่คือกองไฟกีดขวางไว้ข้างหน้า อย่าผ่านเข้าไปถ้าไม่ยากให้คอขาด หัวขาด ไฟไหม้เหล็ก เมื่อใครไม่ก้าวไม่ผ่านเข้าไปก็อยู่เป็นสุขด้วยกัน ไฟก็เป็นไฟ คนก็เป็นคนสงบรวมเย็น พระวินัยก็เป็นพระวินัย ท่านไม่ปรับโทษ นี่กฎหมายบ้านเมืองก็มีไว้อย่างนั้น ไม่เป็นโทษถ้าใครไม่ไปฝืนกฎหมาย ตามขั้นตอนของกฎหมายที่มีหนักเบาต่างกัน ถ้าใครข้ามเข้าไปหากฎหมายที่มีหนักเบาต่างกัน จนกระทั่งถึงขั้นประหารชีวิตแล้ว กฎหมายประหารชีวิตนะ นายกา ไม่ได้มาประหารชีวิต ผู้พิพากษาไม่ได้เป็นคนผิดนะ กฎข้อบังคับบีบให้ทำอย่างนั้นมียอยู่ ไม่อย่างนั้นบ้านเมืองไม่มีกฎไม่มีข้อบังคับ

ด้วยเหตุนี้เองกฎหมายข้อบังคับก็ไม่ผิด ผู้ดำเนินตามทางกฎหมาย เช่นผู้พิพากษาเป็นต้น หรือเช่นอย่างนายกรัฐมนตรีดำเนินตามทางกฎหมาย ท่านก็ไม่ผิด มันผิดที่ผู้กินยาเสพติดนั้นต่างหาก ผู้กินยาเสพติดนี้กินมากกินน้อย ติดมากติดน้อย เป็นภัยมากน้อย กินทั้งประเทศจนทั่วประเทศ นี่ต่างหากเป็นผู้ผิด กฎหมายไม่ผิด ผู้ทำตามกฎหมายเพื่อความถูกต้องดีงาม และคนดีจะได้อยู่เย็นเป็นสุขและมีคุณค่าต่อไป นั้นไม่ผิด มันผิดสำหรับผู้ทำผิดต่างหาก เอาละพอ

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาทุกวัน ได้ที่
www.Luangta.com หรือ *www.Luangta.or.th*